

[Oluf Pedersen.]

sagde man, at paa Grund af vort Medlemskab af Folkenes Forbund og de Forpligtelser, vi derved havde, skulde vi have mere Militærvæsen. Nu siger man, at da der ikke mere er de samme Forpligtelser inden for Folkenes Forbund som tidligere, skal vi have mere Militærvæsen. Man sagde tidligere, at naar Danmark stod alene, skulde man have mere Militærvæsen, og nu siger man, at naar der skal være nordisk Samarbejde, kræver ogsaa dette mere Militærvæsen. Man vil se, at de Konservative altid kommer til det samme Resultat: der skal bare mere Militærvæsen — og saa er det saamaend ligegyldigt, hvad Formaalet overhovedet er. Det er, som om det er noget altædende, og det er tilmed saadan, at jo mere Militærvæsen man faar, i jo højere Grad de Konservative ser deres Ønsker opfyldt, des større Bekymring ser man Det konservative Folkeparti blive præget af. Jeg vil antage, at hvis man gik ind paa de Militærplaner, som Det konservative Folkeparti selv har foreslaaet, vilde dets Bekymring blive saa stor, at den næsten slet ikke vilde være til at bære for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Der har saavel under Debatten her som i Pressen været rettet et voldsomt Angreb mod de Radikale, fordi de har holdt igen. Det forekommer mig, at dette Angreb er ganske uberettiget. Vi har nemlig set, at de Radikale gik med til den nye Militærordning med en stor Forøgelse af de militære Udgifter. Man begrundede det dengang fra radikal Side med, at nu skulde det være en ærlig Ordning, og derfor maatte man føre alle Udgifterne paa. Det Forslag, som her er fremsat, viser imidlertid, at man har glemt at føre alle Udgifter paa, og for at faa en klar Ordning maa man nu yderligere lægge en stor Udgift paa. Man saa ogsaa, at de Radikale gik med til at opgive Afskaffelse af den tvungne Værnepligt, og nu forlyder det yderligere, at man fra radikal Side er gaaet med til endogsaa en tvungen Udskrivning til civil Luftværnstjeneste, altsaa igen en Udbygning netop af den militære Værnetjeneste, en Udbygning af det, man fra den Side har bekæmpet. Og nu er man fra radikal Side gaaet med til en Forbedring af Materiellet, gaaet med til dyre Indkøb, gaaet med til at fremskynde Anskaffelserne, og da man alligevel ikke kan faa det hele paa en Gang, er det klart, at det, det her drejer sig om, er en meget stærk Forøgelse af Oprustningen.

Jeg forstaaer ikke, hvorfor man saa fra konservativ Side vil angribe de Radikale for ikke at have været villige. Jeg synes

tværtimod, at de har været mere end villige nok, at de har bøjet sig, at de har opgivet det, som oprindeligt var det eneste faste Punkt hos de Radikale, nemlig deres Standpunkt til Militærvæsenet. Vi ved, at i 1905 gik de Radikale ud af Partiet Venstre og dannede et selvstændigt Parti, hovedsageligt, formelt alene maaske, paa Militærspørgsmaalet, og nu bøjer de sig. Jeg synes, at det er urimeligt nu at angribe dem. Jeg kunde forstaa, hvis man haanede dem derfor; det kunde der være nogen Begrundelse for.

Og der er oven i Købet det at bemærke, at det ikke drejer sig om et radikalt Parti i Samarbejde med de Konservative, i Samarbejde med et Parti, som lider af Militarisme, men at det tværtimod drejer sig om de Radikale i Samarbejde med et Parti, der over for Vælgerne har optraadt som Modstandere af Militærvæsenet. Selv om der maaske kan være en enkelt ung militærgal inden for det socialdemokratiske Parti, synes jeg dog ikke, at det skulde betyde, at saa skulde det radikale Parti bøje sig for saadanne enkelte Undtagelser. Jeg kan ikke se, at der er nogen Baggrund for, at de Radikale her har slaet af paa deres Principper, og jeg synes, det er underligt, at Det radikale Venstre paa Militærspørgsmaalet optræder paa ganske samme Maade, som vi for nogle Dage siden saa Det frie Folkeparti optræde paa i et andet Spørgsmaal: naar andre Partier stiller Forslag, bekæmper man en Ting principielt, men derefter gaar man selv med til Forslag, som bygger paa ganske samme Principper, som man tidligere har bekæmpet.

Hvad er Baggrunden for et Forslag som det, her er fremsat? Ja, jeg har set i „Berlingske Tidende“, at Det konservative Folkeparti har vedtaget, at det overvejende Folkeflertal staar bag ved deres Krav. Men det er nu ikke noget, som dette Parti eller Rigsdagen kan vedtage. Det er noget, som man kommer til at lade Folket selv afgøre, og det danske Folk har ikke rejst Kravet. Vi træffer ude i Landet saa godt som aldrig en eneste Militarist. Det er faktisk kun paa Rigsdagen, vi har dem. Det danske Folk er nøgternt, heldigvis, og jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til, at de Radikale ikke skulde have sagt nej til den Oprustning, der her er stillet Forslag om. Der er ikke ved noget Valg givet Udtryk for, at disse Bestræbelser for øget Oprustning har Tilslutning i det danske Folk.

At nogle socialdemokratiske Hedsproer maaske drømmer vilde Drømme, burde ikke